

קיד.

בו מבואר מפני מה זכה יהודה למלכות:

א בַּצֵּאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מַעַם לַעֲזוֹ: ב הֵיטָה יְהוּדָה לְקִדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מִמְשָׁלוֹתָיו:
 ג הַיָּם רָאָה וַיִּגַּם הַיַּרְדֵּן יִסָּב לְאַחֹר: ד הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים גְּבַעוֹת פְּבַנֵי־צֹאן: ה מֵהַלְךְ
 הַיָּם כִּי תָגוּס הַיַּרְדֵּן תִּסָּב לְאַחֹר: ו הַהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים גְּבַעוֹת פְּבַנֵי־צֹאן: ז מִלִּפְנֵי אֲדוֹן
 חוֹלֵי אֶרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: ח הַהֶפְכִי הַצּוּר אַגַּם־מַיִם חֲלָמַיִשׁ לְמַעֲיְנוֹ־מַיִם:

קמו.

תפילה על אריכות הנלות שיעשה למען שמו שלא יתחלל:

א לֹא לָנוּ | יְהוָה לֹא־לָנוּ כִּי־לִשְׁמֹךְ תֵּן כְּבוֹד עַל־חֲסִדְךָ עַל־אַמְתְּךָ: ב לָמָּה יֹאמְרוּ חַגּוּיִם
 אִי־הֵנָּה אֱלֹהֵיהֶם: ג וְאֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ עָשָׂה: ד עֲצִיבֵיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה
 יְדֵי אָדָם: ה פָּה־לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינֵי לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: ו אֲזַנֵּי לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֶף לָהֶם
 וְלֹא יִרְיִחוּן: ז יְדֵיהֶם | וְלֹא יִמְיִשוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלְכוּ לֹא־יִהְיוּ פְּגוּרִים: ח כַּמּוֹהֵם יִתְּנוּ
 עֲשִׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר־בְּטַח בָּהֶם: ט יִשְׂרָאֵל בְּטַח בִּיהוָה עֲזָרָם וּמִגֹּגֶם הוּא: י בֵּית אֱהֲרֹן בְּטַחוֹ
 בִּיהוָה עֲזָרָם וּמִגֹּגֶם הוּא: יא יִרְאֵי יְהוָה בְּטַחוֹ בִּיהוָה עֲזָרָם וּמִגֹּגֶם הוּא: יב יְהוָה זְכַרְנוּ יִכְרֹךְ
 יְכַרֵּךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל יְכַרֵּךְ אֶת־בֵּית אֱהֲרֹן: יג יְכַרֵּךְ יִרְאֵי יְהוָה הַקְּטַנִּים עִם־הַגְּדֹלִים: ד יִסָּף
 יְהוָה עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם: טו בְּרוּכִים אַתֶּם לִיהוָה עֲשֵׂה שְׁמִים וְאַרְץ: טז הַשָּׁמַיִם
 שְׁמִים לִיהוָה וְהָאָרֶץ נָתַן לְבְנֵי־אָדָם: יז לֹא הִמְתִּים יְהַלְלוּ־יָהּ וְלֹא כָּל־יִרְדֵי דוּמָה:
 יח וְאַנְחֵנוּ | נִבְרָךְ יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּ־יָהּ:

אגרות קודש

[תשי"ח-ט']

בשאלתו (הוראה: א) בזמן קריאת שמו"ת - וראה שו"ע אדה"ז או"ח סרפ"ה ס"ו: יש נוהגין כו' וי"נ כו'. והנה בסי' כללי הפוסקים - ג' דעות בכגון דא הכרעה כמי (נקבצו בשדי חמד כללי הפוסקים סייג-יד). אבל כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) - במודעתו הידועה ע"ד קרה"ת - אחז כדעת אלו דנקטינן כסברא שני'. אבל בהנוגע לפועל - ראה "היום יום" ד' טבת תשי"ג (וסברא דלגמור שלא ביום ההתחלה - נמצאת גם במג"א סרפ"ה סק"ו. ומובן שצריך להתחיל עוה"פ - בעת הסיום לדעת המקפידים שלא להפסיק בקשמו"ת).

ב) זמן קציצת צפרניים בע"ש: במג"א סרפ"ה בשם השלי"ה - קודם שמו"ת ובפע"ח שער השבת פי"ג - לאחר הקריאה. ולכאורה פשוט שצ"ל קודם הטבילה, עפמשי"כ בשי"ך (יו"ד סקצ"ח סקכ"ה). ועי"פ המובא מהאריז"ל צ"ל קודם חצות, שהרי כתב בשם האריז"ל לגלח שערות אחר חצות היום משום לא תחסום שור בדישו, וגם בקציצת צפרניים יש ענין זה דהרי בשערוהי ובטופרהי אחידן (וכן משמע גם ממגיד מישרים משלי הועתק בסי' הר"ש מרשקוב בענין נטילת צפורני ידיו ורגליו ביום א'. אף ששלילת נטילה זו עצמה לא ס"ל להאריז"ל כמש"כ בשע"ת סר"ס). אבל בפ"י כתב בשי' הכוונת ש"ו: אחר תפלת מנחה הי' מקיים מורי (הוא האריז"ל) כו' וקוצץ צפרניו כו'. ומסדר הענינים במשנת חסידים משמע לא כן. ואכ"מ. הוראה בזה בנוגע לפועל לא שמעתי.